سورة الأعلى

SUURAAN TUNI
SUURAA MAKAATI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

JALQABNI DUBII MAQAA RABII WAAN
UUME HUNDAAF RAAMATA GODHU

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (1) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (2) وَالَّذِي

Qulquleessi
Maqaa Rabii keeti Rabii waan Hundaa ol tahe
Rabiin isa ilma Namaa uume Dhabamaraa Arkamsiise
Tolchee bareeche Walqixeesse Garaa haadha isaa Keessati
Rabiin isa

قَدَّرَ فَهَدَى (3) وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى (4) فَجَعَلَهُ غُثَاءً

Rabii hanga godhee Iti qaceelche
Rabiin isa baasu
Meeyira Beeyiladaan Nyaatu
Meyira san gogoosee Qashaa godha

أَحْوَى (5) سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى (6) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ

Cacaphee Qushushum Godha
Nuuti siqaraasisaa
Hin iraanfatu
Tan Rabiin si iraanfachiisuu Fedhe male
Rabiin Nibeekha

الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى (7) وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى (8) فَذَكِّرْ إِنْ

Waan ifa Baatee diree Baatee fi
Waan dhokatees Tan ati ifkeesati Dubatees ni Beekha
Siif laafisna
Waan hundaahu Siif laafisna
Nama yaadaachiisii Quraanaan

نَفَعَتِ الذِّكْرَى (9) سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَى (10) وَيَتَجَنَّبُهَا

yoo yaadachiisuun isaan fayade

ni gorfama namni Rabi sodaatu
namni azaaba Rabii sodaatu
namni guyaa boru fuula Rabii duraan dhaabadhee gaafatamaa sodaatu

gorsa saniraa fagaata

الْأَشْقَى (11) الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى (12) ثُمَّ لَا يَمُوتُ

hoongowaan jallaan kasaaramaan

inni seenu

ibidda guddaa

eega seene booda hin du'u

فِيهَا وَلَا يَحْيَى (13) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (14) وَذَكَرَ

ibidda san keessati amalee hin jiraatu

dhugaan milkaawe

namni gorfame lubuu saa qulquleesse qaceele

dawee yaamee

اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (15) بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (16)

maqaa Rabii saa dhawee salaate

ni filatan

jiruu duniyaa

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى (17) إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

amoo aakhiraan

irra caaltii haftuudhale jechuun tan hin dhumne

wani ama dubane san

kitaabban isin duraa keesallee ni jirti

(18) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (19

kitaaba

IBRAAHIIM fi kan MUUSAA keesaas ni jirti